

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

негативний вплив, що чинять підприємства на довкілля, можна сформулювати також таке твердження: на поточному етапі, незалежно від обсягів інноваційної діяльності, здебільшого підприємства не можуть самостійно відшкодувати або нейтралізувати створювані ними негативні зовнішні ефекти. Наприклад, підприємства галузі харчової промисловості взагалі залишаються без прибутку, якщо вони будуть змушені покривати повну вартість зовнішніх негативних ефектів, спричинених їх діяльністю.

Виходячи з цього, при розробленні та реалізації інноваційної діяльності, що має екологічну чи соціальну спрямованість, доцільною є співпраця підприємств із державою в особі її уповноважених органів або з органами місцевого самоврядування.

Найбільш поширеним у світовій та вітчизняній практиці підходом до організації такої співпраці є державно-приватне партнерство – довготривале співробітництво на основі відповідної угоди між державним партнером (органи державної влади; органи місцевого самоврядування) та юридичною особою чи фізичною особою-підприємцем.

Отже, при реалізації підприємством інноваційної діяльності, яка передбачає орієнтацію на досягнення не лише фінансових, але й позитивних екологічних, соціальних та інших ефектів, найбільш прийнятною є широка модель управління, що полягає у залученні до інноваційного процесу всіх стейкхолдерів підприємства (інвесторів, працівників, споживачів, постачальників і партнерів, ЗМІ, місцевих громад). Важливу роль у стимулюванні і реалізації соціально-відповідальних інновацій повинна відігравати держава шляхом застосування різних стимулювальних та обмежувальних методів і інструментів впливу, а також участі у державно-приватному партнерстві.

1. Саприкіна М. Діалог зі стейкхолдерами: рекомендації компаніям / М. Саприкіна, Д. Каба. – К. : ТОВ «Фарбований лист», 2011. – 475 с.

2. Expect the Unexpected: building business value in a changing world [Electronic resource] // KPMG International Cooperative. – 2012. – 56 p. – Access mode : <http://www.kpmg.com/TW/zh/Documents/ccs/expect-the-unexpected-part3.pdf>.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

доцент **Захаркіна Л.С.**, студентка гр. Ф-21 **Мурай В.Є.**
Сумський державний університет (Україна)

Фінансове забезпечення суб'єктів господарювання є цілісним процесом, що охоплює власне фінансове забезпечення, можливості нагромадження і відтворення фінансових ресурсів, а також його регулятивний потенціал. Економічну основу фінансового забезпечення становлять фінансові ресурси [1, с.79].

Система фінансового забезпечення включає джерела фінансування та організаційні форми фінансування.

Теоретично будь-яка компанія може фінансувати підприємство або новий бізнес за рахунок власних фінансових коштів, або за рахунок залученого капіталу. Самофінансування є оптимальним варіантом для початку розвитку діяльності, оскільки характеризується такими перевагами: простота залучення; відсутність боргів і зобов'язання виплачувати відсотки; незалежність від партнерів по бізнесу, а значить вільний вибір при прийнятті рішень; немає необхідності віддавати частку прибутку співвласникам; ризикувати власним капіталом краще, ніж залученим.

Єдиним недоліком і головною перепорою для підприємців-початківців зазвичай є відсутність достатньої суми власного капіталу і чималий строк для його накопичення. А отже, існує необхідність у залученні додаткового капіталу.

Принципова відмінність власного і позикового капіталу – різний рівень необхідної прибутковості, що пов'язане з різним рівнем ризику для власників цього капіталу.

Таким чином, підприємство, що використовує тільки власний капітал, має найвищу фінансову стійкість (його коефіцієнт автономії дорівнює одиниці), але обмежує темпи свого розвитку і не використовує фінансові можливості приросту прибутку на вкладений капітал.

На сьогодні існують різні інструменти залучення капіталу. Серед основних виділяють:

- 1) традиційні (державне фінансування та банківський кредит);
- 2) інноваційні/альтернативні (самофінансування (бутстрепінг); модель ЗФ; бізнес-ангели; венчурні фонди; краудфандинг; мезонінний кредит; IPO (первинне публічне розміщення акцій))

1. Онишко С.В. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку. Ірпінь: Національна академія ДПС України. – 2004. – 434с.

ОСОБЛИВОСТІ КАЛЬКУЛЮВАННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ ХЛІБОПЕКАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

доц. **Карінцева О.І.**, доц. **Харченко М.О.**, студент гр. Е-21 **Соловійова М.С.**
Сумський державний університет (Україна)

В останній час підвищується роль управлінського обліку в управлінні підприємством, і особливо собівартості, як основного показника діяльності. Облік цього показника необхідно для: а) визначення собівартості всієї продукції та її окремих видів; б) встановлення ціни на продукцію [1,2].

Є багато методів калькулювання собівартості але на підприємствах хлібопекарної промисловості найчастіше використовують попроцесний метод. Саме цей метод застосовується для підприємств з виробництвом однорідної продукції. За попроцесною методикою не потрібно пов'язувати матеріальні ресурси, трудові та накладні витрати з окремим замовленням